

Προχωρημένη χρήση LLMs

Ηρακλής Βαρλάμης

Στόχοι ενότητας

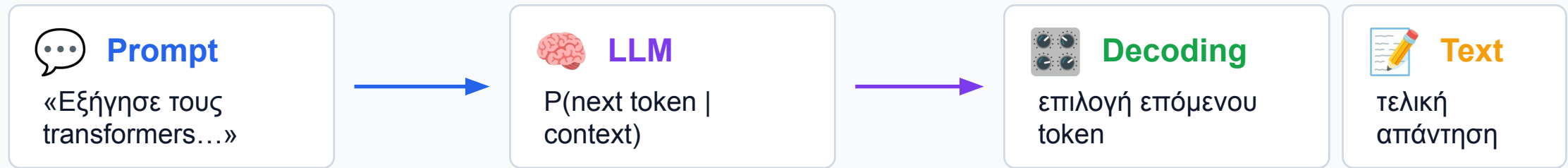
Το LLM δεν είναι μόνο μοντέλο. Είναι σύστημα: decoding + prompt + knowledge + tools + evaluation.

Α. Παράμετροι παραγωγής

Από τις πιθανότητες του επόμενου token στις πρακτικές επιλογές decoding.

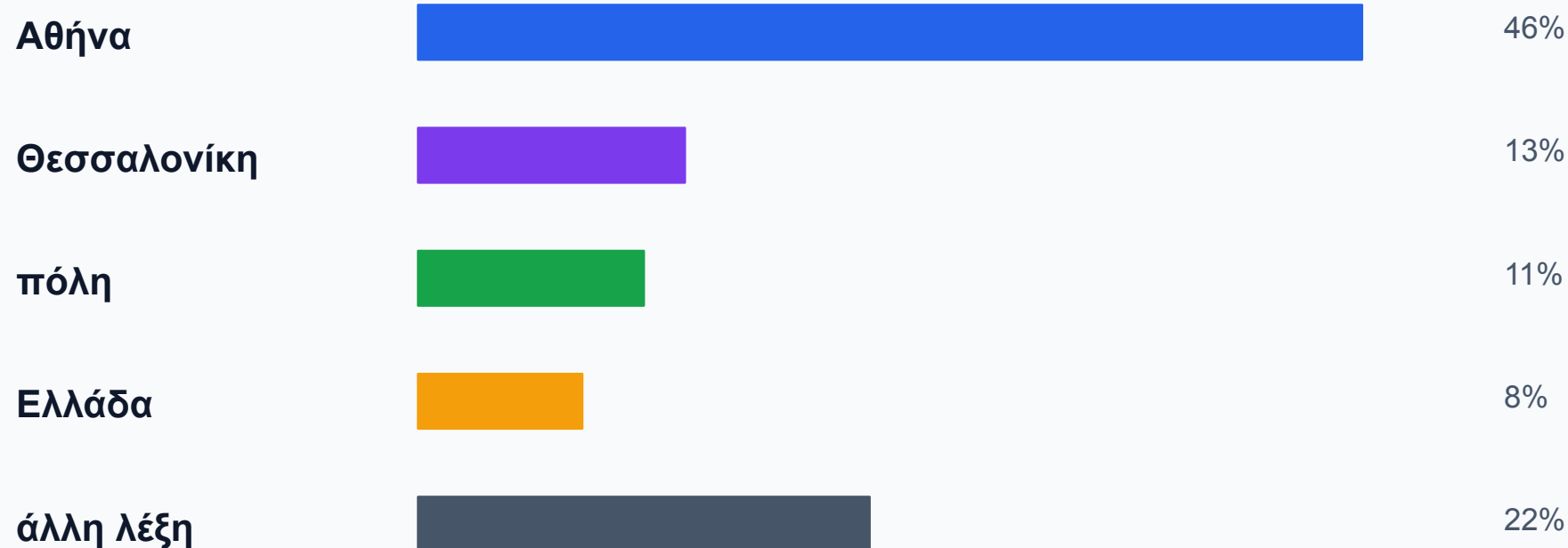
Από πρόβλεψη token σε παραγωγή

Το μοντέλο δίνει κατανομή πιθανοτήτων. Το decoding αποφασίζει πώς μετατρέπεται αυτή η κατανομή σε κείμενο.

Η κατανομή πιθανοτήτων πάνω στο λεξιλόγιο

Παράδειγμα: «Η πρωτεύουσα της Ελλάδας είναι ...»

Μήνυμα

Η «γνώση» του μοντέλου και η «στρατηγική επιλογής» δεν είναι το ίδιο.

Greedy decoding: πάντα το πιο πιθανό token

Κανόνας

Σε κάθε βήμα επιλέγουμε το token με τη μέγιστη πιθανότητα.

Πλεονέκτημα

Ντετερμινιστικό και γρήγορο.

Μειονέκτημα

Μπορεί να γίνει επίπεδο ή επαναληπτικό.

Κατάλληλο για:

εξαγωγή πεδίων

κώδικα με αυστηρό format

σύντομη τεκμηριωμένη απάντηση

Όχι ιδανικό για:

δημιουργική γραφή

brainstorming

πολλαπλές εναλλακτικές

Beam search: κρατάμε πολλές υποψήφιος συνέχειες

Ιδέα

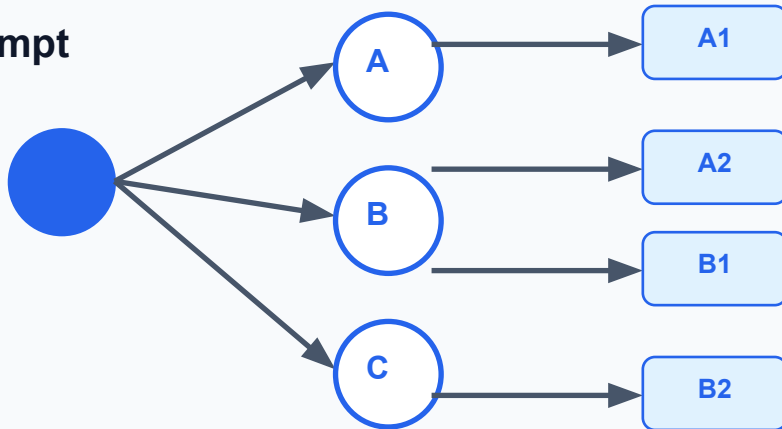
Κρατάμε τα καλύτερα beam candidates.

Πότε βοηθά;

Μετάφραση, περίληψη και constrained generation. Σε ανοιχτό διάλογο μπορεί να παράγει υπερβολικά «ασφαλές» ή στερεότυπο κείμενο.

Prompt

Sampling: δειγματοληψία από την κατανομή

Ιδέα

Δεν επιλέγουμε πάντα το top token.
Δειγματοληπτούμε με βάση τις πιθανότητες.

Κέρδος

Περισσότερη ποικιλία, λιγότερο
μηχανικό ύφος.

Κίνδυνος

Πιο πιθανές ασυνέπειες ή
hallucinations.

Το sampling είναι χρήσιμο όταν θέλουμε πολλαπλές εκδοχές ή δημιουργική εξερεύνηση.

Παράδειγμα χρήσης: «Δώσε 5 διαφορετικές αναλογίες για να εξηγήσω το attention.»

Temperature: πόσο «αιχμηρή» είναι η κατανομή;

Χαμηλή θερμοκρασία

Πιο προβλέψιμες και
σταθερές απαντήσεις. Καλή
για QA, extraction, κώδικα.

Μεσαία

Ισορροπία ανάμεσα σε
σταθερότητα και ποικιλία.

Υψηλή

Πιο δημιουργικές απαντήσεις,
αλλά μεγαλύτερο ρίσκο
λαθών.

Κανόνας διδασκαλίας

Όσο πιο κρίσιμη είναι η ακρίβεια, τόσο χαμηλότερα κρατάμε τη
θερμοκρασία.

Top-k και Top-p / nucleus sampling

Top-k

Κρατάμε τα k πιθανότερα tokens και αγνοούμε όλα τα υπόλοιπα. Απλό και ελεγχόμενο, αλλά λιγότερο προσαρμοστικό.

Top-k = σταθερός αριθμός επιλογών

Top-p

Κρατάμε το μικρότερο σύνολο tokens που αθροίζει πιθανότητα p. Προσαρμόζεται στη μορφή της κατανομής.

Top-p = σταθερή μάζα πιθανότητας

Στην πράξη συχνά χρησιμοποιούμε temperature + top-p μαζί.

Demo: ίδιο prompt, διαφορετικό decoding

Factual QA

temperature 0–0.3
σύντομη απάντηση
stop sequences

Brainstorming

temperature 0.8–1.2
top-p 0.9–0.95
πολλαπλές εκδοχές

Περίληψη

beam ή low-temp
max_new_tokens
anti-repetition

Code

χαμηλή temp
strict format

Prompt demo:

«Εξήγησε τους transformers σε φοιτητή 1ου έτους σε 80 λέξεις.»

Στόχος: οι φοιτητές να δουν ότι οι παράμετροι decoding αλλάζουν ύφος, ποικιλία και αξιοπιστία.

B. Prompting, RAG ή Fine-tuning;

Πότε αλλάζουμε την είσοδο, πότε προσθέτουμε γνώση και πότε εκπαιδεύουμε το μοντέλο.

Το πρόβλημα προσαρμογής

Έχουμε ένα γενικό LLM. Πώς το κάνουμε χρήσιμο για τη δική μας εργασία;

Prompting

οδηγίες και
παραδείγματα στο
prompt

RAG

εξωτερική γνώση τη
στιγμή της
απάντησης

Fine-tuning

μάθηση
συμπεριφοράς στα
βάρη

Tools

ενέργειες σε APIs
και συστήματα

Evals

μετράμε πριν
αποφασίσουμε

Η σωστή επιλογή εξαρτάται από το αν λείπει γνώση, συμπεριφορά, μορφή ή δράση.

Prompt engineering: αλλάζουμε τις οδηγίες, όχι το μοντέλο

Καλό για

ύφος, μορφή, role, few-shot
παραδείγματα, γρήγορα
πειράματα

Όρια

δεν προσθέτει μόνιμη γνώση,
μεγαλώνει το prompt, γίνεται
εύθραυστο

Πρακτικά

ξεκινάμε πάντα από
prompting πριν πάμε σε πιο
ακριβές λύσεις

Pattern

Ρόλος + Εργασία + Περιορισμοί + Παραδείγματα + Μορφή εξόδου

Few-shot prompting: διδάσκουμε με παραδείγματα

Classify the review as Positive or Negative.

Review: «Το φαγητό ήταν εξαιρετικό.»

Label: Positive

Review: «Η παράδοση άργησε πολύ.»

Label: Negative

Review: «Η εφαρμογή κολλάει συχνά.»

Label:

Τι μαθαίνει το μοντέλο;

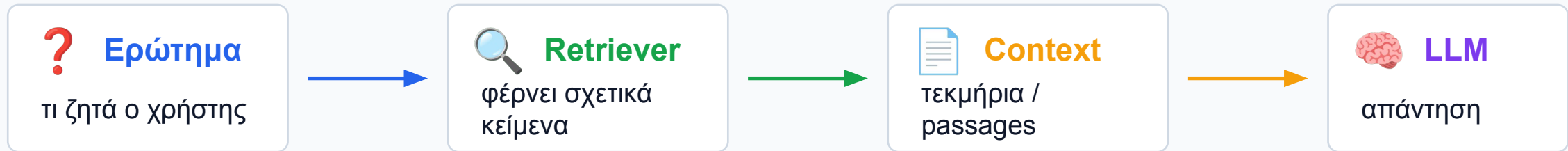
Μορφή απάντησης, κατηγορίες, ύφος και επίπεδο λεπτομέρειας.

Πότε δεν αρκεί;

Όταν χρειάζεται πολύ ειδική συμπεριφορά ή πολλά παραδείγματα που δεν χωρούν στο context.

RAG: προσθέτουμε γνώση τη στιγμή της απάντησης

Καλό για:

- ιδιωτικά έγγραφα
- συχνά μεταβαλλόμενη γνώση
- απαντήσεις με πηγές
- μείωση hallucinations πάνω σε corpus

Δεν λύνει αυτόματα:

- κακό chunking
- λάθος retrieval
- αντιφατικά έγγραφα
- prompt injection μέσα στα έγγραφα

Fine-tuning: αλλάζουμε τη συμπεριφορά του μοντέλου

Τι δίνουμε

Παραδείγματα εισόδου και επιθυμητής εξόδου.

Τι κερδίζουμε

Σταθερότερο ύφος, format και task behavior.

Τι δεν κάνει καλά

Δεν είναι ο καλύτερος τρόπος για προσθήκη νέων/φρέσκων facts.

Παράδειγμα καλού fine-tuning task

«Για κάθε email υποστήριξης, επέστρεψε JSON με intent, urgency, sentiment και προτεινόμενη απάντηση.»

Το fine-tuning είναι επένδυση. Χρειάζεται dataset, μετρικές και σύγκριση με baseline.

Evals first: χωρίς μέτρηση, δεν ξέρουμε τι βελτιώθηκε

Fine-tuning χωρίς αξιολόγηση = ακριβό guessing.

① **1. Baseline**

τρέχον μοντέλο + καλό prompt

② **2. Evaluation set**

πραγματικά παραδείγματα +
αναμενόμενη έξοδος

③ **3. Compare**

accuracy, cost, latency, failure
modes

Μόνο αν το fine-tuned μοντέλο κερδίζει καθαρά, αξίζει η πολυπλοκότητα.

RAG vs Fine-tuning: η βασική διάκριση

RAG = γνώση στο context

Χρησιμοποίησε RAG όταν...

- λείπουν facts
- χρειάζονται πηγές
- η γνώση αλλάζει συχνά
- τα δεδομένα είναι ιδιωτικά ή μεγάλα

Fine-tuning = συμπεριφορά στα βάρη

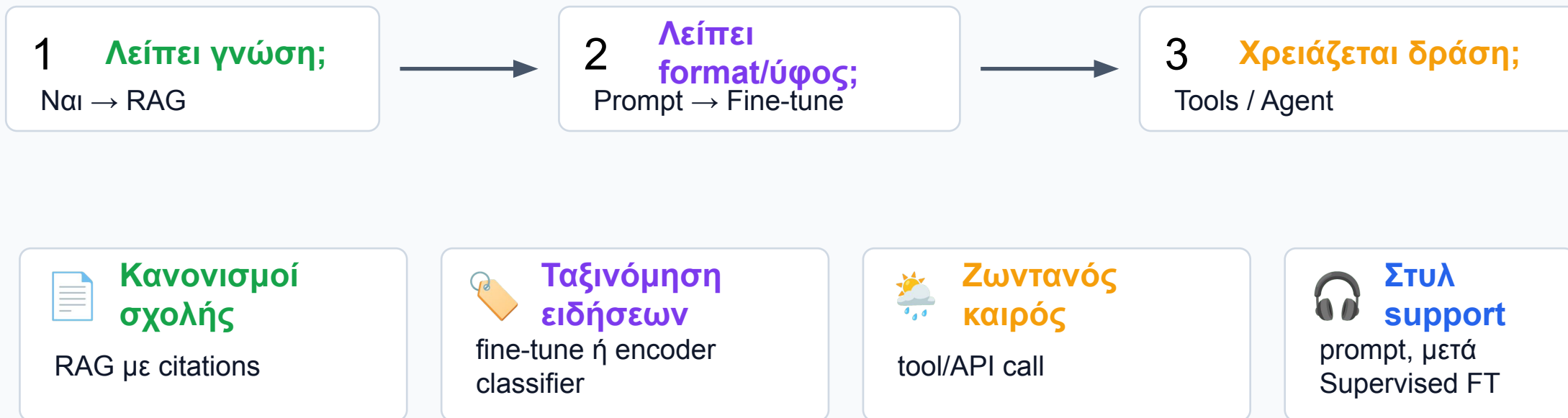

Χρησιμοποίησε fine-tuning όταν...

- η εργασία είναι σταθερή
- θες σταθερό format
- έχεις πολλά καλά παραδείγματα
- το prompt έγινε πολύ μεγάλο/εύθραυστο

Συχνά η καλύτερη λύση είναι συνδυασμός: RAG για γνώση + fine-tuning για συμπεριφορά.

Decision tree για επιλογή στρατηγικής

Άσκηση: για κάθε σενάριο, οι φοιτητές αιτιολογούν επιλογή και failure mode.

Προαιρετικά: preference / reinforcement fine-tuning

Ιδέα

Δεν έχουμε πάντα μία “σωστή” απάντηση. Μπορούμε να βαθμολογούμε απαντήσεις με grader ή προτιμήσεις.

Κατάλληλο για

reasoning tasks, ranking, πολύπλοκη ποιότητα, domain rubrics

Προσοχή

πιο ακριβό, πιο δύσκολο να αξιολογηθεί, χρειάζεται καλό reward signal

Supervised Fine Tuning based on RL

Παράγουμε περισσότερες εναλλακτικές απαντήσεις με χρήση διαφορετικών μοντέλων ή παραμέτρων.

Ο χρήστης βαθμολογεί την απάντηση που παίρνει (από κάποια από τις εναλλακτικές).

Η ανατροφοδότηση του χρήστη χρησιμοποιείται για να προτιμηθεί/αγνοηθεί το μοντέλο την επόμενη φορά.

C. Agents και Tool Use

Από απλή απάντηση σε ελεγχόμενες ενέργειες με εργαλεία, κατάσταση και αξιολόγηση.

Από LLM σε agent

Η διαφορά δεν είναι μόνο το μοντέλο. Είναι ο βρόχος ελέγχου γύρω από το μοντέλο.

`agent = LLM + tools + state + policy + safeguards`

Tool calling: το μοντέλο ζητά εξωτερική συνάρτηση

Calculator

ακριβείς υπολογισμοί

Retriever

αναζήτηση σε docs

Database

SQL / queries

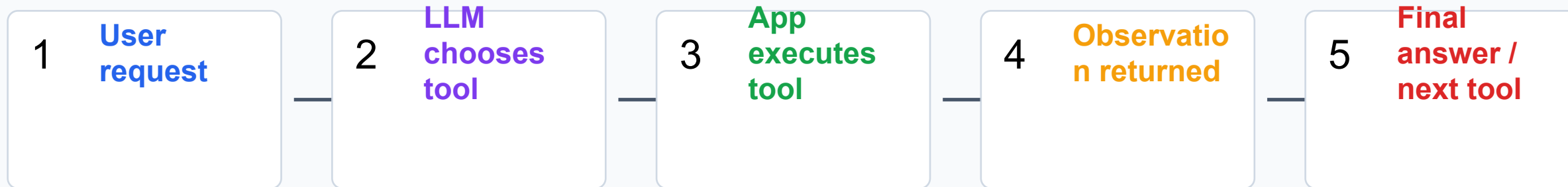
API

καιρός, emails, tickets

Το LLM δεν εκτελεί μαγικά. Προτείνει tool call με arguments. Η εφαρμογή εκτελεί και επιστρέφει αποτέλεσμα.

Ο βρόχος tool calling

Σημαντικό: το εργαλείο εκτελείται από τον κώδικα της εφαρμογής, όχι από το LLM ανεξέλεγκτα.

Tool schema: το συμβόλαιο μεταξύ LLM και εφαρμογής

```
def search_documents(  
    query: str,  
    k: int = 5  
) -> list[Document]:  
    """Return top-k passages  
    relevant to the query."""
```


Καλό schema

σαφές όνομα, τύποι, περιγραφές, περιορισμοί

Κακό schema

ασαφή arguments, υπερβολικά γενικό εργαλείο, ανεξέλεγκτη πρόσβαση

Έλεγχος επιλογής εργαλείων

Automatic

το μοντέλο αποφασίζει αν και ποιο tool θα καλέσει

Required

πρέπει να χρησιμοποιηθεί κάποιο tool

Forced

επιβάλλουμε συγκεκριμένο tool

Σε παραγωγικά συστήματα δεν δίνουμε απεριόριστη ελευθερία.

Χρειαζόμαστε allow-lists, validation, user confirmation για κρίσιμες ενέργειες και logging.

Chains vs Agents

Chain

Σταθερή ακολουθία βημάτων.

Πιο προβλέψιμη, πιο εύκολη στο debugging, ιδανική για κλασικό RAG QA.

Agent

Δυναμική επιλογή βημάτων.

Πιο ευέλικτος, αλλά δυσκολότερος στην αξιολόγηση και πιο ριψοκίνδυνος.

Κανόνας: χρησιμοποίησε chain όταν ξέρεις τη διαδικασία. Χρησιμοποίησε agent όταν η διαδικασία πρέπει να αποφασίζεται δυναμικά.

Memory και state: τι θυμάται ο agent;

Conversation

ιστορικό διαλόγου και προτιμήσεις χρήστη

Task state

στόχος, ενδιάμεσα βήματα, εκκρεμότητες

Scratchpad

σκέψεις/observations που χρειάζονται για εκτέλεση

Long-term

εξωτερική μνήμη, vector store, database

Η μνήμη αυξάνει τη χρησιμότητα αλλά και τον κίνδυνο: λάθος state, privacy leakage, παλιά δεδομένα.

Multi-agent patterns: χρήσιμα, αλλά όχι δωρεάν

Planner

σπάει το πρόβλημα
σε βήματα

Researcher

βρίσκει πηγές και
στοιχεία

Coder

γράφει ή εκτελεί
κώδικα

Critic

ελέγχει
ποιότητα/λάθη

Execu tor

κάνει action

Πλεονέκτημα: διαχωρισμός ρόλων. Μειονέκτημα: κόστος, latency, debugging, αξιολόγηση.

Ξεκινάμε απλά: single chain → single agent → multi-agent μόνο αν υπάρχει πραγματική ανάγκη.